

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 450

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΑΠΟΛΕΞΘΕΙΣΑ, μυθιστορία τῆς κυρίας Henry Greville. Μετάφρασις Π. Ι. Φέρμπου.
ΕΝ ΒΟΥΓΑΡΙΚῆ ΧΩΡΑ ὑπὸ Π. Θωμᾶ.
ΤΟ ΜΗΛΟΝ, κατὰ μίμησιν τοῦ Théodore de Banville, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίντ.
ΣΕΛΙΑΔΕΣ ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΟΥ.
ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ, ἀπὸ τοῦ 1833 — 1883.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τῷ 1885 τελεσθήσεται ἐν Ἀμβέρσῃ παγκοσμία Ἐκθέσις, περιλαμβάνουσα κυρίως βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορικὰ προϊόντα, καὶ τὰ τὴν ναυτιλίαν ἐνδιαφέροντα ἀντικείμενα.

Ἡ Ἐκθέσις ἐπέθῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βασιλέως Λεοπόλδου, τυγχάνει δὲ τῆς δραστηρίας συνδρομῆς τῆς βελγικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἀμβέρσῃ. Διοργανωθήσεται δὲ ὑπὸ ἀνωνόμου ἐταιρίας, τῆς ὁποίας τὸ κεφάλαιον κατηρτίσθη ὑφ' ὄλων τῶν τάξεων τοῦ Ἀμβερσιανοῦ πληθυσμοῦ. Αἱ σύντονοι αὐτὰ προσπάθειαι ἀφορῶσιν εἰς τὴν πολλαπλασιαστικὴν καὶ ἐπέκτασιν τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῆς βελγικῆς καὶ τοῦ λιμένος τῆς Ἀμβέρσῃ μετ' ὄλων τῶν χωρῶν.

Κατὰ τὴν προκήρυξιν τῆς Ἐκθεστικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκθεσέως, σκοπὸν αὐτὴ ἔχει πρὸς μὲν τοὺς ξένους νὰ ἐπιδείξη τὴν ἀκατάπαυστον πρῶτον τῆς βελγικῆς βιομηχανίας, πρὸς δὲ τοὺς βέλγους βιομηχάνους καὶ ἐμπόρους νὰ υποβάλῃ τὰ ἐπισημότερα προϊόντα τῆς ξένης βιομηχανίας, ὅπως ἐν τῇ παρούσῃ ἐποχῇ τῆς παγκοσμίου ἀμίλλης εἶνε ἡ ἀσφαλεστέρη καὶ ταχύτερα ὁδὸς πρὸς ἐπιφελῆ ἀνάπτυξιν τῶν συναλλαγῶν. Τοιοῦτόντως θὰ εὐρυνθῶσιν αἱ ὑφιστάμεναι σχέσεις, καὶ νέαι δημιουργηθῶσιν μετὰ πασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ὑπερωκεανείων χωρῶν. Πρὸς πραγματοποίησιν τούτων κατ'ἀλλήλους θεωρεῖται ἡ στιγμή ὡς πρὸς τὸν λιμένα τῆς Ἀμβέρσῃ, καταλογιζόμενον μετὰ τῶν σημαντικωτέρων τοῦ κόσμου.

Ἡδὴ πάντα σχεδὸν τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη, ἡ Γερμανία, Ἄγγλια, Αὐστρία, Ἰσπανία, Γαλλία, Ὀλλανδία, Ἰταλία, Πορτογαλία, Σουηδία, Ῥωσία, ἐδήλωσαν ὅτι θὰ μετέσχωσι τῆς Ἐκθεσέως διὰ τῶν ἀξιολογωτέρων αὐτῶν προϊόντων. Αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι, ὡς ἐκ τῶν σπουδαίων ἐμπορικῶν αὐτῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἀμβέρσῃ, ἐλπίζειται ὅτι θέλουσι φροντίσει νὰ ἀντιπροσωπευθῶσιν ἐπαξίως. Ἡ ἐσχάτη Ἀνατολή, αἱ Ἀποικίαι, αὐτὴ ἡ Ἀφρικὴ, θέλουσι κατὰσχῆ ἐν τῇ Ἐκθεσῇ ἀνάλογον θέσιν πρὸς τὸ διαφερόν, ὅπερ αἱ λαοὶ οὗτοι διεγείρουσιν αὐτοῖσι.

Ἡ Ἐκθέσις θέλει ἀρχίσει τὸν Μάιον τοῦ 1885. Θὰ συμπερίλαβῇ δὲ καὶ Ἐκθέσιν Ὑπογραμμικῆς, Γλυπτικῆς καὶ Ἀρχιτεκτονικῆς, εἰς ἣν ἡ πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ὠραίων Τεχνῶν Βασιλικὴ Ἐταιρία θὰ προσκαλέσῃ πάσης χώρας τοὺς καλλιτέχνας. Ἡ Ἀμβέρσῃ, ἣτι εἶνε ἡ μητρόπολις τῶν τεχνῶν ἐν Βελγίῳ, θὰ τιμῆσθῃ δι' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος τὴν καλλιτεχνικὴν Ἐκθέσιν τοῦ 1885.

Σημαντικὰς προτάσεις συζητᾶται ἀπὸ τοῦδε ἡ ὀργανιστικὴ Ἐπιτροπὴ ὁ ηλεκτρικὸς φωτισμὸς τῶν κυριωτέρων ἀγορῶν, τοῦ κήπου καὶ τῶν παραρημάτων του εἶνε τὸ θέμα τῆς ἡμέρας. Ἄν τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ σχέδιον πραγματοποιηθῇ, αἱ πολυτελεῖς κεκοσμημέναι αἰθούσαι, αἱ ἐκατέρωθεν τῶν δύο κεντρικῶν στοῶν, θέλουσι λαμπρῶς φωταγωγηθῆ. Πρὸς τοῦτοις τὰς μελέτας τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπασχολεῖ ζήτημα πρὸς ὃ ἐπὶ μᾶλλον φέρεται ὁσμημέραι ἡ προσοχὴ τῶν σοφῶν καὶ ἡ περιέργεια τοῦ δημοσίου· τοῦτο εἶνε ἡ διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ τηλεφώνου ἐν τῇ Ἐκθεσῇ τῆς Ἀμβέρσῃ ἀκρόασις κωμῳδίας,

συναυλίας καὶ μελοδράματος, ἐκτελουμένων ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Γάνδῃ καὶ Λιέγγ.

Ἀπὸ τοῦδε προβλέπεται ὅτι τὸ εἰδικὸν τμήμα τοῦ ἡλεκτρικοῦ θέλει ἀσκήσει τὴν μαγικαιτέρην ἐλπίαν ἐπὶ τῶν ἐπισκεψομένων τὴν παγκοσμίαν Ἐκθέσιν τῆς Ἀμβέρσῃ.

Ἐν τῶν περιεργωτέρων τῆς ἐν Ἀμβέρσῃ Ἐκθεσέως ἔσται καὶ τὸ τμήμα, ὅπερ καταρτίζεται ἐν αὐτῇ ἡ « Διεθνὴς Ἐταιρία τοῦ Κογγῶ ». Τὸ τμήμα τοῦτο θὰ ὑποδιαιρηθῆται εἰς τρία ἄλλα μέρη, ἧτοι α) τὸ ἐπιστημονικόν, περιέχον διαφόρους χάρτας τῶν χωρῶν τοῦ Κογγῶ καὶ τοῦ Κβίλου καὶ τῶν ὄχθων τοῦ Λόζγκω, σχεδιογραφήματα τῶν ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν τῆς Ἐταιρίας ἐκτελεσθεισῶν περιηγήσεων, ἀπόψεις καὶ σχέδια τῶν σταθμῶν κτλ. β) τὸ ἐμπορικὸν μέρος, ἐν ᾧ θὰ ἐκτεθῶσι τὰ ἀφρικανικὰ προϊόντα, δείγματα τῶν ἀνταλλασσόμενων εἰδῶν, ὡς καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐνδυμασιῶν, ὀπλισμῶν καὶ σκευῶν τῶν ἰθαγενῶν, καὶ γ) ἐθνογραφικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἰδρυθῇ ἐν τῷ κήπῳ τῆς Ἐκθεσέως. Θὰ συνίσταται δὲ τοῦτο ἐκ τελείως κατηρτισμένου χωρίου τῶν ἰθαγενῶν μετὰ τῆς καλύψεως τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ μεγάλου μάγου καὶ ἄλλων πολλῶν. Ὅπως δὲ ἡ εἰκὼν εἶνε ὅσον ἔνεστι πληρεστέρα, θέλουσι πιθανὸν κομισθῆ ἐξ Ἀφρικῆς καὶ ἰθαγενεῖς εἰς κατοικίσιον τοῦ χωρίου τούτου, ὅπερ ἔσται οὗτο τελίον ὑπόδειγμα τῶν χωρίων τοῦ Κογγῶ.

Οἱ ἐν Τεργέστη ἐπιτροπῶν τοῦ κληροδοτήματος τοῦ αἰμνήστου Οἰκονόμου ἀπεράσισαν νὰ διαβάσωσιν αὐτὸ εἰς συνταξίν ἐκτενοῦς πολιτικῆς γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ Νομούς, μετὰ προηγουμένην εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐπὶ τόπου ἐρευναν. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου ἀνετέθη κατὰ σύστασιν τῶν κ.κ. Μιλτιάδου Βενιζέλου πρυτάνεως καὶ Μάρκου Ρενιέρη διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης, εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ περὶ τούτου φροντίς, εἰς τὸν κ. Ἀντώνιον Μηλιαράκη, ὁ ὁποῖος ἀναχωρεῖ σήμερον πρὸς περιοδεῖαν τοῦ Νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου καὶ θέλει ἀρχίσει τὸ ἔργον.

Ὁ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας κ. Κωνσταντῖνος Μουσοῦρος ἐξέδωκε πρὸ μικροῦ ἐμμέτρος ἐξηλληνισμένον τὸ δεῦτερον μέρος τῆς *Θεῖας Κωμῳδίας* τοῦ Δάντου. Καὶ ἐν τῇ μεταφράσει τοῦ Καθαριτέρου ἡκολούθησεν ὁ κ. Μουσοῦρος τῇ αὐτῇ φράσει καὶ τῷ αὐτῷ μέτρῳ ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἄδου, ἐπισυνῆψε δ' εἰς αὐτὴν ὡς καὶ εἰς ἐκείνην πολλὰς ἐρμηνευτικὰς σημειώσεις. Αἱ ὥρᾱι εἶνε ἐν γενεῇ πιστῶς ἐξηλληνισμέναι, ἐνίαι δὲ καὶ εὐδοκίμως, καὶ μάλιστα αἱ τελευταῖαι ἐξ αἰτίνης ἀναντιρρήτως εἶνε αἱ βημασιώταται ἀπασῶν τῶν τῆς Θεῖας Κωμῳδίας ὥρων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μνημεῖα ἀγιολογικὰ νῦν πρῶτον ἐκιδόμενα ὑπὸ ἱεροδικακόνου Θεοφίλου Ἰωάννου, διδάκτορος τῆς Φιλολογίας. Ἐν Βενετίᾳ. Τύποις Φοίνικος, 1884. 8ῳ σελ. α-λβ', 1-515.

[Οἱ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ γλώσσῃ συντεταγμένοι βίοι τῶν ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν θρησκείας μαρτυρησάντων, ἧ καὶ ἐν χριστιανικαῖς ἀρεταῖς διαλαμπάντων θεοφόρων ἀνδρῶν ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις ἐνδιαφέροντων εἰς τε τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν, ὡς καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ μέσου αἰῶνος ἱστορίαν. Διὰ τούτων συμπληροῦνται τὰ χρονικὰ τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, καὶ γινώσκεται ἡ ἱστορία τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, περὶ ὧν ἐντελῶς σιωπᾷ ἡ πολιτικὴ ἱστορία τοῦ Βυζαντίου.]

Εἰς τὰς δλίγας ταύτας λέξεις, δι' ὧν προλογίζεται ὁ ἐκδότης τῶν προκειμένων ἀγιολογικῶν μνημείων, συνοψίζεται πᾶν ὅτι ἔχει τις νὰ γράψῃ περὶ τῆς αἰτίας αὐτῶν καὶ τῆς συνουδαϊότητος ἐν τῇ φιλολογίᾳ ἐν γενεῇ.

Ἐν Εὐρώπῃ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως ἀγιολογικῶν μνημείων κατεδείχθη ἀπὸ τῆς 16ῆς ἑκατονταετηρίδος καὶ τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἰωάννου Βολλάνδου (1596—1665), ἐξ οὗ καὶ Βολλάνδοσι ἐκλήθησαν αἱ κατόπιν ἐκδόται, ἐγένετο ἀρχὴ δημοσιεύσεως ταιούτων μνημείων ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν « Acta Sanctorum, » τὰ ὁποῖα σήμερον περιλαμβάνουσι 56 τόμους περίπου εἰς φύλλον, θεωρούμενα μὲν τῶν πολυτιμωτέρων πη-

γών της ιστορίας του Μεσαίωνος των Ευρωπαϊκών κρατών και των ανατολικών.

Πάντες οι περί ιστορικής μελέτης ασχολούμενοι του Βυζαντινού 'Ελληνισμού, και εις την ιστορίαν της 'Ελληνικής γλώσσης, δύνανται να εκτιμήσωσιν οσαν σπουδαίαν συμβολήν περιέχει αυτοίς η δημοσιεύσις ανεκδότων χειμένων βυζαντινών συγγραφέων, εν οίς καταλέγονται και οι άγιογράφοι.

Τά παρ' ημίν μέχρι σήμερα εκδοθέντα άγιογραφικά μνημεία, υπό τας ποικίλας και παραδόξους επιγραφάς Συναξαριστής, Καλοκαιρινή, Λειμωνάριον, Βίοι 'Αγίων, Παράδεισος, Νέος Παράδεισος, 'Εκλόγιον, Νέος Θησαυρός, Μαρτυρολόγιον κτλ., τυπωθέντα όπως χρησιμεύσει προς οικοδόμησιν τής πίστεως διά των μυθικών και τερατών διηγήσεων των θυμαίων των 'Αγίων, και διὰ των έντυπώσεων, άς παρήγον εις τό πνεύμα των άπλουτών, ευτυχώς έπαυσαν πρό πολλού άναγιωσκόμενα, αλλά δέν δύνανται και να χρησημεύσωσιν ως πηγή γλωσσικά και ιστορικά, διότι δια των άλλεπαλλήλων τυπώσεων και παραφράσεων και άλλωσεων και προσθηκών και άφαιρέσεων αμαθών καλογήρων, απέβαλον τον γνήσιον τύπον τής αρχικής αυτών συντάξεως.

'Επιθυμητή επομένως ήτο ή πρωτότυπος έκδοσις των ιστορικωτέρων άγιογραφικών, οίαι π. χ. αι του 'Αγ. Δημητρίου και τής 'Αγ. Θεοκτίστης, και εις ταύτην προείδη ο κ. Θεόφιλος 'Ιωάννου, ιεροδιάκονος τής εν Βενετία έκκλησίας του 'Αγίου Γεωργίου τής εκεί έλληνικής κοινότητος, έκδουε τά 'Αγιολογικά μνημεία, εν οίς περιέλαθε κυρίως βίους έχοντας ιστορικήν αξίαν, τής Άγίας Θεοκτίστης, των 'Αγίων Δημητρίου, Κωνσταντίνου και 'Ελένης, Παύλου άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Νεοφύτου μεγαλομάρτυρος, 'Υπατίου άρχιεπισκόπου Γαγγρών, τής οσίας Δομνίκης, των 'Αγίων Μηνά, Βίκτωρος και Βικεντίου, του 'Αγίου 'Ορίστου μαρτυρησάντος εν Τυάνοις τής Καππαδοκίας, του 'Αγίου Μάμαντος, Πορφυρίου Θεοδώρου άρχιμυνδρίτου Σουεών. Περιέχει δέ προς τούτοις έτερας τινάς άγιολογικάς διατριβάς, οίαν Πλωτίου έγκώμιον εις τον μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, όμοιον εις τον αυτόν 'Αγιον του Γρηγορίου διακόνου και βρεφονδάρου, και Νικολάου Καθάσιλα προσφώνημα εις τον αυτόν άγιον.

Τήν έκδοσιν ταύτην ό έλλόγιμος κ. Θεόφιλος 'Ιωάννου έπλούτισε δια σημειώσεων κριτικών και κλιτογραφικών, ώσαύτως δια πίνακος παλινογραφικού χρωματισμένου των διαφόρων γραφών και μουσικών σημείων, και δια μικρών προλεγόμενων, εν οίς δια γλώσσης σαφούς έκθέτει τάς γνώμας του περί τής αξίας των άγιολογικών μνημείων εν τή έκκλησιαστική ιστορία, εν τή γενική ιστορία και τή φιλολογία. Διαφέρεται τήν ιστορίαν τής έλληνικής άγιογραφίας, εν ή ό Συμεών Μεταφραστής κατέχει την πρώτην θέσην.

Σπουδαίωτάτον κεφάλαιον του προλόγου αυτού εινε τό ΣΤ', ένθα συνοψίζει τά ιστορικά διδόμενα, άτινα εξαγονται εκ των δημοσιευθέντων βίων, και τά όποια χρησιμεύουσιν ώς συμβολαι εις την έκκλησιαστικήν και πολιτικήν ιστορίαν. 'Αναφέρονται δ' εν παραδείγματι ότι δι' αυτών διαλευκούνται τά περί τής εισβολής των 'Αβάρων εις τήν 'Ελλάδα, συμπληρουται ό βίος του Ευτροπίου, του ιστορικού, του γράψαντος τό «Breuiarium historiae Romanae» κυρουμένης τής γνώμης, ήν εκδόται αυτός Ευρωπαίοι εξήγγειλον περί τής 'Ελληνικής καταγωγής του και άλλα τοιαύτα.

Πλήν τούτων δε ή έκδοσις των άγιολογικών μνημείων συνοδεύεται και υπό πίνακος των όνομάτων και σπανιωτέρων λέξεων του χειμένου, όστις εινε πολύτιμος γλωσσηματικός οδηγός εις τούς ασχολουμένους εις τό περί γλώσσης ζήτημα, έν ύπάρχσει τοιούτοι παρ' ημίν.

Τό έργον ήδύνατο να έκδοθή και τμηματικώς, δημοσιευόμενων μόνον των χωρίων εκείνων των άφορώντων τήν έλληνικήν ιστορίαν, μετά σχολίων και ιστορικών παρατηρήσεων, ώς έπραξεν ό Abbé A. Tougaard εν τή συγγραφή αυτού «De l'histoire profane dans les actes grecs des Bollandistes. Extraits grecs, traduction française, notes κτλ. (1874).» Ούτω παραλείπονται πολλά εκ των βιογραφιών, άναγόμενα εις καθαράς θρησκευτικάς ύποθέσεις, θαύματα, τερατολογία, έγκώμια κ.τ.λ., και εν σμικροτέρω όγκω περιλαμβάνεται περισσοτέρα ουσιάδης και χρήσιμος ύλη. 'Αλλά και ώς έχει τό έργον εινε άξιον πολλού λόγου και συστάσεως.

Τοιούτον εινε τό έργον του έλλογιμου ιεροδιάκονου Θεοφίλου 'Ιωάννου, όπερ έξέπονθησεν έπιφελήθεις τής εν Βενετία διαμονής του. 'Εν τέλει των προλεγόμενων του εύχαριστέσθ

μέν τούς συνδρομόντας αύτῶ πρός τήν έκδοσιν εύθύς άμα λαβόντας γνώσιν τής άγγελίας του, αλλά συνάμα εκφράζει και τήν άπορίαν (του μεταχειρισθείς χριστιανικώτατα τήν λέξιν ταύτην, αντί άλλης άριμνιτέρας) « επί τή επιδειχθείση ψυχρότητι και άδιαφορία από μέρος ίδια εκείνων, όστινες και σύμφερον και καθήκον είχαν, ίνα δια πάσης θυσίας συντελέσωσιν εις τήν άνέγερσιν τοιούτου θεαρέστου μνημείου ». 'Αρκεί δέ να ρίξη τις εν βλέμμα επί του καταλόγου των συνδρομητών εν τέλει του βιβλίου ίνα κατανοήσῃ τήν δικαίαν άγανάκτησιν του φιλοπονήσαντος τό έργον· διότι πλήν του μητροπολίτου Λαρίσης Νεοφύτου και των άρχιεπισκόπων 'Αργολίδου Νικάνδρου μόνου έγγραφέντος δια 10 σώματα, του άρχιεπ. Μεσσηνίας Παναρέτου, του Μυτιλήνης Κωνσταντίνου, του Κεφαλληνίας Γερμανού, και Ιερέων τινων, ούδεις έτερος των ιεραρχών εινε έγγραφωμένος· εκ των άπανταχού δε μόνων μόνον πέντε, ή εν Μεσσηγία των Καλογρηών και του Βουλκάνου, και ή εν Καλαβρυτοίς του 'Αγ. Νικολάου εν τῶ δήμῳ Λαπαθῶν, και δύο εν Μυτιλήνῃ· πάντες οι λοιποί εύάριθμοι και ούτοι συνδρομηταί εινε κοσμικοί, εν οίς και εξ Κυρίαίς όμογενών τής Τεργέστης και του Λιθόρπου. Και άπορίαν μέν ημείς περί ταύτα δέν εκφράζομεν· όμολογούμεν όμως τήν έκπληξιν ήμών επί τή μη άναρχαφή συνδρομής παρά του ταμείου του πλουσιωτάτου ναού του 'Αγίου Γεωργίου τής Βενετίας, όπερ έπρεπε να συντρέχη γενναίως τοιαύτα έργα φιλολογικά και ιστορικά, άτινα θέλουσι περιποιησίς ού μόνον τιμήν, αλλά και δύναμιν εις τήν κοινότητα τήν 'Ελληνικήν, τήν άλλοτε εκεί άκμάζουσαν, καθισταμένην ούτω και αύθις κέντρον 'Ελληνισμόν, άφού μάάλιστα οι προϊστάμενοι αύτής έχουσι πρό των όφθαλμών των πρόχειρον παράδειγμα έθνικής έργασίας τήν Μονήν των 'Αρμενίων, του 'Αγίου Λαζάρου, των Μεγαριστιών καλούμενων, ένθα και τυπογραφείον ύπάρχει και πλουσία βιβλιοθήκη και άρχαία χειρόγραφα, και συγγραφείς άρμένιοι έκδιδόνται, και άρμένιοι παιίδες προσκαλούμενοι εκ τής 'Ανατολής εκπαιδεύονται εις τάς τέχνας και επιστήμας.

'Εν 'Αθήναις Μηνί 'Ιουλίου 1884. Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.]

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1 Είμιαι τύραννος του κόσμου, και λαών και βασιλείων. 'Υπακούουν 'ς τήν ισχύν μου και ό μύμηξ και ό λέων. Είμιαι ό πατήρ των όντων και ό δήμιος συγχρόνως. Και άνάσσω εν τῶ μέσῳ τάφων κ' έρειπίων μόνος.

2 Νά σχηματισθή τό όνομα άρχαίου 'Ελληνος ποιητού δια των άρχικών γραμμάτων 9 λέξεων, τάς όποιάς παρκαλεΐται να εύρη ό άναγνώστης εκ των παρατιθεμένων ώς χαρακτηριστικών γνωρισμάτων εκάστης:

- 1. Μιάς των Κυκλάδων νήσων
2. Πολύχνης τής 'Αττικής.
3. Πατριάρχου τής Παλαιάς Διαθήκης.
4. Ποταμού τής Πελοποννήσου.
5. Του μεγαλειότερου στρατηλάτου του αιώνος μας.
6. Περιφήμου 'Αγγλου μυθιστοριογράφου.
7. 'Ενός των μαρτύρων τής έλληνικής έλευθερίας.
8. 'Ενός των δωδέκα μηνών.
9. 'Ενός των λαμπροτέρων άστέρων.

3 Τις των Βυζαντινών αυτοκρατόρων ύνομάσθη δίκρορος και δια τίνα λόγον;

ΛΥΣΕΙΣ

- 1 'Ο σίτος σπειρόμενος και θερίζομενος.
2 'Η λέξις άρματοῶλος παρήχθη κατά τον ήμέτερον ιστορικών κ. Παπαρηγόπουλον εκ του armatoro, όνόματος δι' ου επί Φραγκοκρατίας έκαλούντο οι πολυάριθμοι έθελονταί οι υπό τάς σημαίας αύτής τασσόμενοι. Τοιούτους μαχιμους 'Ελληνας προσλαμβάνευν κατόπιν εις τήν ύπερησιαν αύτής και ή ένετική Δημοκρατία όνομάζουσα αυτούς δια του ίδιου όνόματος, armatores.
3 ('Εκ παραδρομής ετέθη εν τῶ προηγούμενῳ Δελτίῳ αὐτῶν αριθμοί 4 αντί 3.)
'Αγιον, Λάρισα, Τρίπολις, Κόρινθος, Καλάμι, Κορώνη, Μέγαρη, Καρδίτσα, Λεχριστός, Κάριστος, Τύραννος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) dated August 10, 1884. Columns include categories like ΔΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ, ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΚΑΤΑΕΤΗΜΑΤΑ, ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ, and ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ, with sub-columns for various currencies and amounts.

είχε διακοπή, διότι δυστυχώς ένεκα τής ύπαρχούσης ταχυδρομικής διαφοράς μεταξύ 'Ελλάδος και Τουρκίας, δια τά φύλλα τής 'Εστίας» τά σταλλόμενα εις τό έσωτερικόν τής Τουρκίας, όπου δέν ύπάρχουσι ένετα ταχυδρομεία, έπιστράφησαν ήμίν, του τουρκικού ταχυδρομείου άρνούμενου να διαβιθάς αυτά εις τούς πρός ούς διευθύνονται. Δια τούτου και πολλών άλλων συνδρομητών τά φύλλα άποστέλλονται εις ύποδειχθέντας ύπ' αυτών άντιπροσώπους εις παραλίους πόλεις, όθεν ούτοι φροντίδουσιν περί τής διαβιθάσεως εις τούς συνδρομητάς. — Φερρεοίω. 'Ημείς δέν βλέπομεν κατά τί δύναται να ωφελήσῃ ή επέμβασις των άρχων. 8,080 οικοδομική εν όλῳ ήσαν εν 'Αθήναις τῷ 1879, κατά τήν έπίσημον στατιστικήν, εξ ὧν αι 7,316 έχρησίμευον πρός κατοικίαν συγκρίνομενοι δέ τον αριθμόν τούτον πρός τον αριθμόν των κατοικιών εύρισκομεν ότι εκάστη οίκία περιέλαμβανε κατά μέσον όρον άτομα μέν 8,66, οικογενείας δέ 2,08. 'Αλλήθως άνηγέθησαν έκτοτε πλείστα νέα οικήματα εν τῇ πόλει· άλλ' ότι ή ύπερτίμησις των ένοικίων έπῆλθεν εκ πραγματικής ζητήσεως, αποδειξίς εινε ότι ούδεμία σχεδόν οίκία μένει κενή μετά τον 'Οκτώβριον, ότε πάντες οι κάτοικοι των 'Αθηνών επανέρχονται εις τάς έστίαις των. — κ. Α. Β. Πειραιῶ. Νεώτερον έργον αυτού παρά τό σημειούμενον δέν γνωρίζομεν άλλῳ. — κ. Σ. Π. Ι. Σύρον. Παρεδόθη έγκλίρωσ τῷ κ. Ν. Α. Τῷ έλάθετε. — Φίλῳ Μ'. 'Ο άναμάρτητος πρώτος βαλλήτω τόν λίθον κατ' αυτού. — κ. Π. Θ. Σμύρνην. 'Εν έλλείψει άλλου μέσου, και δια γαλλικού γραμματισμού. — κ. Ν. Δέ. 'Εναύθα. Ευχαριστος, άρκεϊ μόνον να εινε ένιαφερόντα και καλώς γεγραμμένα. — κ. Α. Χ. Καί εκεί όμως δέν ύπήρχεν άνεκαθεν, ώς νομίζετε, ή τοιαύτη ύπεροχή, ή μαρτυρεϊ τῶ γνωστόν άνέκδοτον περί του λόρδου Χάρρης Σαλιθσουρού. "Ότε ούτος άπήγγειλε τον πρώτον λόγον του εν τῇ Βουλῇ, ή βουλευτική Τῶνον σθενδ ήρώτησεν άπορον τίς ήτο, καθότι ούδέποτε πρότερον τον ειχεν ιδεϊ. "Αλλά θά ήκούσατε βέβαια περί αυτού, άπάντησεν ό έρωτηθείς· εινε ό περίφημος Χάρρης Σαλιθσουρού, όστις έχει συγγράψει μιαν λαμπράν γραμματικήν και εν εξαίρετον βιβλίον περί άρετης. — Και τί θέλει λοιπόν έδῶ· άπάντησεν ό Τῶνον σθενδ· έδῶ μένα ούτε γραμματικήν ούτε άρετήν θά είμπορέσῃ να εύρη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[10 Αυγούστου (Παρεστιακή) 1884]

Αἱ ἐργασίαι τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Πατρῶν ἐξακολουθοῦσι δραστηρίως ἐκατέρωθεν τῶν Μεγάρων ἢ στρώσις τῆς γραμμῆς ἐξικνεῖται ἤδη μέχρι τοῦ πενηκτοστοῦ δευτέρου χιλιόμετρον, τούτεστιν ὑπολείπονται εἰσαεὶ πέντε χιλιόμετρα μέχρι Μεγάρων, ἅτινα κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔσονται ἑτοιμα περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός, ὥστε κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Σεπτεμβρίου θὰ παραδοθῇ καὶ τὸ τμήμα τοῦτο εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινοῦ. Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους αἱ ἐργασίαι προχωροῦσι κατὰ τὴν Κακὴν Σκάλαν καὶ πλησίον τοῦ Καλαμακίου ἐνθα ἡ ἐπιχωμάτωσις ἐπερατώθη μέχρι Κινετίας. Τὸ τμήμα τοῦτο μάλιστα θὰ εἶνε ἑτοιμον κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἐπιόντος ἔτους, διότι καὶ ἐν Κακῇ Σκάλᾳ τελούμενα ἔργα εἶνε ἀληθῶς βαρύνοντα, αἱ δὲ τοῦ ἐδάφους ἀνωμαλίαι καθιστῶσι ταῦτα δυσχερῆστατα. Ὑπὸ τεχνικὴν ὄψιν τὰ ἔργα ταῦτα ἔχουσι μεγίστην σημασίαν, πρέπει δὲ τις νὰ ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνηγους τὴν ἐργασίαν, ἵνα ἀνοήσῃ τὸν λόγον πάσης βραδύτητος. Ἡ ἔνωσις τῆς γραμμῆς Μεγάρων Καλαμακίου γινήσεται μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν Κακῇ Σκάλᾳ τεχνικῶν ἔργων. — Βροχαὶ συνεχεῖς, ἐνσκήψασαι τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς σταθιδοφόρους ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου, ἐπήνεγκον σπουδαιοτάτας ζημίας εἰς τὸν σταφιδοκαρπον. — Ὁ ἄρτι ἐν Καίρῳ ἀποβιώσας Μακεδὼν Κωνσταντῖνος Φιλίππου κατέλιπε διὰ διαθήκης του τὰ ἑξῆς ποσά: 30,000 φράγκα ὑπὲρ τῆς κοινότητος Κοριτζῶν, 6,000 ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου, ἀνὰ 5,000 ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ πανεπιστημίου καὶ τοῦ συλλόγου πρὸς διδασίαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, 4,000 ὑπὲρ τοῦ νεκροταφείου Καίρου, 4,000 ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ: ἀνεγερθησομένου ναοῦ καὶ 6,000 πρὸς ἀποκατάστασιν ἀπώρων ἐκ Κοριτζῶν κορασίων. — Εἰς τὸν γάλλον μηχανικὸν κ. Γκοτλάν τὸν σχεδίασαντα τὰ περὶ τοὺς παρילισίους κήπους ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ἡ ἐκτέλεσις πλήρους σχεδίου τοῦ Δ' τμήματος τῆς πόλεως. Ἐνετέθη πρὸς τούτους ἡ Ἐφορὰ τῶν ἀρχαιοτήτων, ὅπως ὑποβίβῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν σχέδιον τῶν ἐξαιρητικῶν τοῦ σχεδίου μερῶν τῶν ἐγκροπτότων ἀρχαιοτήτων. Συγχρόνως ὑποβίβῃ ὑπὸ τῶν Γάλλων μηχανικῶν καὶ σχεδίων τῶν περὶ τὴν πλατείαν τοῦ ἁγίου Πανταλεήμονος χώρων. — Ἐντὸς τοῦ μηνός τούτου περατούμενον παραδίεται καὶ τὸ ἀπὸ Φερῶν μέχρι Δερβιὶ τμήμα τῶν θεσσαλικῶν σιδηροδρόμων. Ἐπίσης ἔσται ἑτοιμον τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνός τὸ ἀπὸ Ἐλευσίνος μέχρι Μεγάρων τμήμα. — Ἐπὶ τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑψηλοῦ τῆς βοτανικῆς καὶ διευθυντοῦ τοῦ βοτανικοῦ Μουσείου κ. Σ. Μηλιαρῆκη ἐν Χίῳ, ἵνα ἐξετάσῃ τὴν προσβάλλουσαν τὰς ἐκεῖ ἀμπέλους νόσον, ἐβεβητώθη ὅτι ἡ νόσος αὕτη δὲν εἶνε ἡ φυλλοθήρα ὡς κατ' ἀρχὰς ἐλέγχθη. Κιτὰ συνέπειαν ἤρθη ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσαγωγῆς ἐκ Τουρκίας δένδρων, φυτῶν καὶ ὀπωρῶν χωρῶν. — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἰς ὃ ὑπάκουται: τὰ ἐν Βουλιαχμῇ τῆς Βάρνης θερμὰ λουτρά, ὡς κτήμα τῆς μονῆς τῶν Ἀσωμάτων, ἀνέθηκεν εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Γ. Κρίνον τὴν ἀνάλυσιν τῶν ὑδάτων τούτων καὶ τὴν ἐξαιρέτωσιν τῶν ἱαματικῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων. — Κατὰ τὴν Ἀκρόπολιν ὑπεγράφη δάνειον ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν μεταξὺ τῆς ἐταιρείας τῶν μεταλλουργείων Λαυρίου καὶ τῆς ἐν Λονδίῳ Anglo-Foreign Banking, ὅπου θέλει χρησιμεύσει πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Λαυρίου σιδηροδρόμου. Ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ στρατηγοῦ κ. Τύρρ μεταβὰς εἰς Χαλκίδα μηχανικὸς κ. Κόουζερ ὑπέβαλε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιτοπιῶν μελετῶν αὐτοῦ περὶ τῆς εὐρύσεως τοῦ πορθμοῦ Βυρίπου. Ὁ κ. Κόουζερ προτείνει, ἵνα διὰ διατηρήσεων ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐξετασθῇ τὸ ἔδαφος αὐτοῦ, καὶ οὕτω ὑπολογισθῇ ἀκριβῶς ὁ εὐκολώτερος καὶ μᾶλλον σύμφωρος τρόπος τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἐκβαθύνσεως αὐτοῦ. Μετὰ τοῦτο ὑποβλήθησεται τὸ τελικὸν σχέδιον τῆς διαπλατύνσεως, μεθ' ἧς τὴν τελειώσιν κατασκευασθῆσεται νέα περιστεροφικὴ γέφυρα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ μετὰ τῆς στερεᾶς συγκοινωνίας θὰ διατηρηθῆται διὰ σχεδίων (baes) ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὰς νεωτάτας τελειοποιήσεις κατασκευασθησομένων. — Ἀνηρτήθησαν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν δύο εἰσαχθεῖς νέαι εἰκόνες τῶν ὑποστρατηγῶν Νοταρᾶ καὶ Τράκα, γραφῆσαι ὑπὸ τοῦ κ. Προσαλέντη. — Φοβερὰ πυρκαϊά, ἐκραγείσα περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς παρελθούσης Τετάρτης, ἀπέτεφρωσαν ὀλόκληρον τὴν μεγάλην ἀγορὰν τῆς πόλεως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ι. ΦΕΡΜΠΟΥ

ΜΥΘΟΙ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1884.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΚΔΑΕΚΤΗ — ΤΙΜΑΤΑΙ ΦΡ. 3

ΕΚΔΟΣΙΣ ΚΟΨΗΝ 1,50

Εὑρίσκονται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀνδρέου Κορομηλά, Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, Κ. Μπέκ, Βύλπεργ, Ν. Β. Νάχη καὶ ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἐστίας

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΕΙΔΥΛΛΙΑ

ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ. — Δρχ. 2,50

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

ΙΣΤΟΙ ΔΡΑΧΝΗΣ.....	δρ. ν. 1
ΣΤΑΛΑΚΤΙΤΑΙ.....	" 2
ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.....	" 2
ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΑΙ ΕΝ ΤΗΝΩ.....	" 1

Πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς ΕΣΤΙΑΣ.

Ἀποστέλλονται πρὸς αἰτοῦντας ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν.

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΗΤΟΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΑΣ

Διήγημα ἱστορικὸν Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, μεταφρασθὲν ὑπὸ ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ.

Τὸ ἔργον τοῦτο εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ διασήμου Γερμανοῦ ἱστοριογράφου Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, ὅστις ἐν αὐτῷ δι' ὕψους ἀνδρῶν καὶ ἐπαγωγῶν ἱστορεῖ τὸν πλήρη περιπετειῶν βίον τῆς περιωνύμου Εὐδοκίας, ἧτις ἀπὸ ταπεινῆς κῆρας Ἀθηναίου φιλοσόφου ἀνῆλθε διὰ τῆς εὐνοίας τῆς Τύχης εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρέχει δ' ἄμα πιστὴν καὶ ὠραίαν εἰκόνα τῆς ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ καταστάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τῆς Ἀνατολῆς πόλεων.

Ἀντίτυπα εὑρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἐστίας καὶ πωλοῦνται ἀντὶ φράγκων 2 ἑκαστον. — Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομενα ἀντὶ ρ. 2.20.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

Δέχεται συνδρομητὰς εἰς τὸ κάλλιστον περιοδικὸν τοῦ συρμού

LA SAISON

Ἐτησίᾳ συνδρομῇ τῆς ἀπλῆς ἐκδόσεως:

Ἀθηνῶν δραχμὰς 9. — Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 11.

Ἐτησίᾳ συνδρομῇ τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως:

Ἀθηνῶν δραχμὰς 18. — Ἐπαρχιῶν δραχμὰς 22.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ ἀπέλυσαι νὰ συνοδεύωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀντιτίμου τῆς συνδρομῆς, ἀποστέλλομένης διὰ χαρτονομίσματος ἢ γραμματοσήμου ἐντὸς ἐπιστολῆς αὐστημένης πρὸς τὸν κ. Κάρλον Μπέκ.